

derfor. En anden Sag var det, om den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Abler); hvis hele Syn paa Sagen jeg isøvrigt i mange Henseender deler, under en eller anden Form indgav et Forslag til Behandling her ved hvilken Thinget kunde tage en Beslutning, som tydeliggjorde dets Opfattelse af denne Sag og af Ministeriets Handlemaade i den, men det maatte da være en Beslutning, som ikke kom udenfor denne Sals Vægge, og som ikke kom til nærmere Prøvelse for Domstolene. Hvis det ærede Medlem reiste et saadant Spørgsmaal, vilde jeg muligvis kunne følge ham, men jeg kan umuligt være med til at tage en Beslutning, med Hensyn til hvilken jeg i mit Inderste føler mig overbevist om, at den vil blive underkendt af Domstolene. Det er ikke heldigt for Rigsdagen mere end nødvendigt at udsætte sig for Sligt.

Berg: Jeg er Medforslagsstiller af Mindretallets Forslag, og jeg er det af den Grund, at jeg troer, at denne Sag fortjener at komme under Domstolenes Overveielse, hvad enten man saa mener, at Domstolene ville dømmesaa eller saa. Jeg troer, at det er retfærdigt mod os, retfærdigt mod den vedkommende Pensionist og retfærdigt mod de forskjellige Ministerier, som have haft med denne Sag at gjøre, at vi faae en authentiff Fortolkning af de denne Sag vedkommende Lovbestemmelser. Men at lade os affstrække af, hvad vi føle, antage, forventer, at Domstolene ville sige i denne Sag, at lade os affstrække derved fra at give vort Votum der, hvor vi staae klart og bestemt paa vort Omraade, paa den finantsielle Bevillingsmyndigheds Omraade, det er, forekommer det mig, at gaae for vidt i sin Skræk for Domstolene. Hade disse dømt, saa respectere vi deres Svar, og saa kunne vi sige: Vel, at Afgjørelsen er truffen uden Hensyn til, om vi subjectivt billige den eller ikke. Vi agte den, men vi erkende med det Samme, at her maa der gjøres Forandringer i Lovgivningen. See, det er det, vi først komme til rigtig at indsee — om der nemlig er et Hul i Lovgivningen, eller om dette Hul kun eksisterer i somme Medlemmers sygelige Phantasi. — naar vi først faae Domstolene til at tage Sagen

under Behandling. Er der da et Hul efter vor Formening i Lovgivningen, da have vi, idet vi høre os for Domstolenes Afgjørelse, at søge dette Hul jævnet, at søge at faae det fastslaaet saaledes, at vi i Tilfælde som nærværende faae det Særskilte bort fra at gaae under de almindelige Regler. Jeg har meget nødig, idet jeg er Medforslagsstiller af Mindretallets Forslag, villet reise en Discussion her om det recent Personlige, som altid bliver uhyggeligt og let kan blive ubilligt og uretfærdigt. Jeg vilde meget gjerne i den Henseende henviser det høitærede Things Medlemmer til de Acter, som i alt Fald tilbeels ere dem bekendte, for at de paa Grund af deres Kjendskab til Sagen selv kunde tage deres Beslutning om, hvorvidt vi skulde godkjende, hvad der i denne Sag er foretaget, eller hvorvidt vi paa vort Omraade, benyttende vor finantsielle Bevillingsmyndighed, skulde afgive et Skjøn. Vi sidde ikke til Doms, vi ere paa Vort, men vi ere ikke Høiesteret, og heldigt er det, at vi ikke ere det. Sagens Acter udgjøre, som de Herrer vide, en Protocol, bestaaende af 223 Sider med 119 Bilag. Det er umuligt at forlange, at endog et ringe Mindretal af det høitærede Things Medlemmer skulde kjende disse Actstykker; jeg har imidlertid noget Bekjendtskab til dem, og ifølge dette skal jeg tillade mig at erklære, at Statsrevisionens Udbrag er fæstet med en meget mild Haand, og dersom de Herrer ville læse disse Forhørsacter igjennem, saa ville Haarene ved mange Steder reise sig paa deres Hoveder over, at en saadan Institution har kunnet været bestyret saaledes, som den har været. Dermed kaster jeg ikke Skygge paa eller dømmes Noget om den vedkommende Mand, som vel i længere Tid har været Chefen for Bestyrelsen, men ikke har udgjort hele Bestyrelsen. Jeg kommer til at høre mig saaledes paa Grund af den Udtalelse, vi hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Caspe), hvis Forebrag jeg i mange Henseender fandt yderst mærkeligt, og uden at jeg skal ville benægte Rigtigheden af det Resultat, han kan være kommen til, og uden at jeg i mindste Maade skal tvivle om, at han har handlet efter sin fulde, ærlige og godt begrundede Overbeviisning, skal jeg dog betvivle, at nogen eneste Mand kan